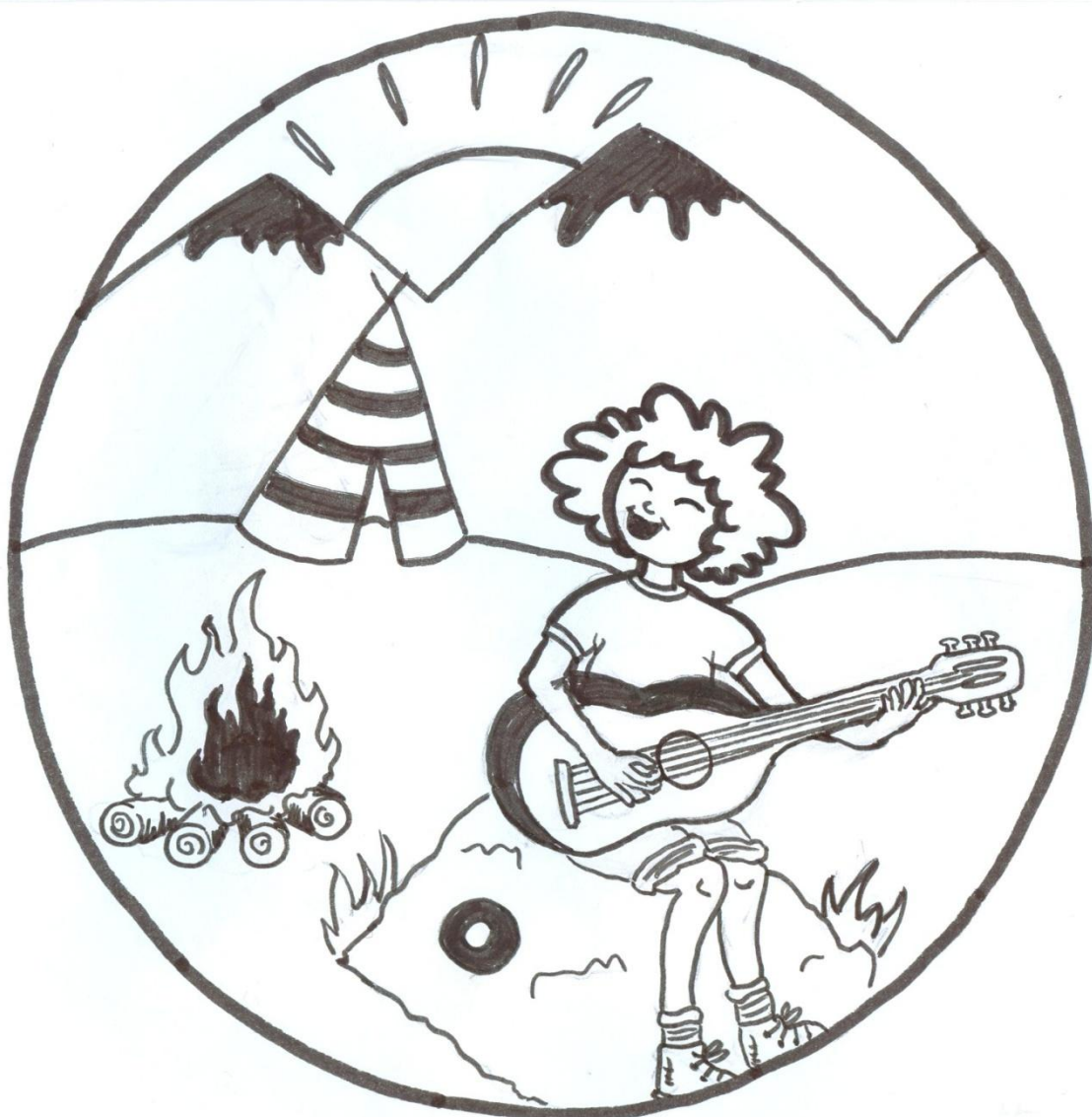

TABORNI MIŠ MAŠ

PODVOLOVLJEK 2012

(7.–14. 7. 2012)

PD Slivnica pri Celju, PD Dramlje

BESEDA VODJE TABORA

Če bi me kdo vprašal na začetku leta, ali bi želel biti vodja tabora, bi dobil negativen odgovor. Potem pa po naključju in spletu okoliščin, ki so nastale, se je zgodilo prav to – prevzel sem vlogo vodje letošnjega tabora. Dolga leta že obiskujem tabore, v prvega sem bil povabljen in sem bil zgolj

opazovalec in udeleženec. Z naslednjim pa sem začel dobivati že določene naloge in v zadnjih nekaj letih že tudi vodenje posameznih tur. Vodenje tabora pa je bilo zame nekaj povsem novega in nepoznanega. Ogromno dela poteka že veliko pred samim začetkom izvedbe tabora, sam tabor je le pika na »i«. Same priprave so potekale že od februarja dalje in se proti 7. juliju čedalje bolj stopnjevale in nadgrajevale. Priznati moram, da že priprave vzamejo ogromno časa, s pripravo vodstva (15 članov vodstva), iskanjem kuharske ekipe, ki je letos debitirala, iskanjem donatorjev in navsezadnje tudi udeležencev (letos se jih je udeležilo 39). Glede na lego tabora je bilo treba pripraviti izvedbeni program, kam in v katero smer bodo potekale ture, ter določiti spremljevalni program. Ture je bilo treba prilagoditi dvema skupinama otrok (starejšim in mlajšim) ter sočasno zagotavljati zadostno število vodnikov in mladinskih vodnikov. Vodenje tabora je bila zame prva takšna preizkušnja in priznati moram, da mi je povzročila ogromno skrbi. Način dela je temeljil na mojih predhodnikih Mateju ter Vinku in tako mi je bilo delo malo olajšano. Po turah so bile opravljene analize in na koncu tabora smo naredili končno analizo celotnega tedna v taboru. Same ture so bile dokaj naporne in tudi zahtevne, nekateri udeleženci pa so v tednu dni osvojili dva dvatisočaka: Ojstrico in Raduho. Tudi vreme, na katerega edino nimam nobenega vpliva, je tisto, ki določa kvaliteto izvedbe zadanega programa v taboru. To je letos lepo služilo nam v prid in vse ture so bile izvedene v lepem vremenu, no, razen osvajanje Raduhe je bilo megleno. Seveda tabora brez planinske šole ni, zato smo jo tudi letos izvajali. Prav tako tudi ob večerih ne sme manjkati kres, ki ima poseben čar, sploh ko udeleženci in udeleženke tekmujejo v tekmovanju »Glupa čupa«, za »Rogatca in Lepenatko« in na zadnji večer še krst novepečenih planincev. Letošnji tabor je bil postavljen na sotočju Lučnice in Lučke Bele, na zelo dobri izhodiščni točki za ture na Lepenatko, Veliko planino in

Korošico. Prav ta dva potoka sta ustvarjala naravno klimo, da nam ni bilo preveč vroče v zelo vročih poletnih dnevih.

Za konec se zahvaljujem vsem sponzorjem, ki so kakorkoli pripomogli pri izvedbi tabora. Zahvala gre tudi vsem vodnikom, mladinskim voditeljem, kuharicam, medicinski sestri in navsezadnje tudi udeležencem, saj brez vas vseh tabor ne bi uspel, četudi je program dobro pripravljen.

Vodja tabora

Silvo Užmah

VODSTVO

- Silvo Užmah(vodja tabora)
- Manca Čujež (tehnični vodja tabora)

VODNIKI

- Nina Gradič Planko
- Nina Maček
- Boštjan Rosenstein
- Matic Iskra
- Roman Žvegler
- Matej Planko
- Mirko Žagar

MLADINSKI VODITELJI

- Nuša Verdev
- Patricija Palčnik
- Kristina Kavčič
- Tilen Cmok
- Gašper Košak Pevec
- Aljaž Čede

Matej pride v tabor »direkt« iz službe.

Udeleženka: »Kaj pa je Matej po poklicu?«

Nuša: »Ja kaj pa ti misliš, da je?«

Udeleženka: »Ja, po moje je natakar, ker ima črne hlače pa belo srajco!«

PREDSTAVITEV SKUPIN

PRUSIKOVI VOZLI

Kaja Čeh
Domen Rosenstein
Matic Bobnar
Nina Horvat
Nika Škornik
Manca Čujež in Aljaž Čede

OSMICE

Neža Mastnak
Gašper Škornik
Jan Fildler
Žan Cmok
Barbara Zalokar
Nina Gradič Planko in Tilen Cmok

KAVBOJSKI VOZLI

Janez Palčnik
Lili Urbajs
Gaj Čede
Kaja Tovornik
Katarina Ščurek
David Domanjko
Silvo Užmah in Alenka Urbajs

AMBULANTNI VOZLI

Jakob Škornik
Tim Novak
Ana Hostnik
Sara Grobovšek
Mark Pihlar
Nina Maček in Gašper Košak Pevac

KRAVATNI VOZLI

Staš Vajdič
Tatjana Grosek
Nac Mastnak
Anja Čretnik
Ana Horvat
Luka Rečnik
Matic Iskra in Kristina Kavčič

PODALJŠEVALNI VOZLI

Alja Lesnika
Luka Košak Pevec
Tilen Debeljak
Anja Furdi
Žiga Čede
Eva Gorenjak
Roman Žvegler in Nuša Verdev

BIČEVI VOZLI

Klemen Jurgelj
Maja Selič
Žiga Arhar
Vid Palčnik
Domen Pahole
Ana Kenda
Boštjan Rosenstein in Patricija Palčnik

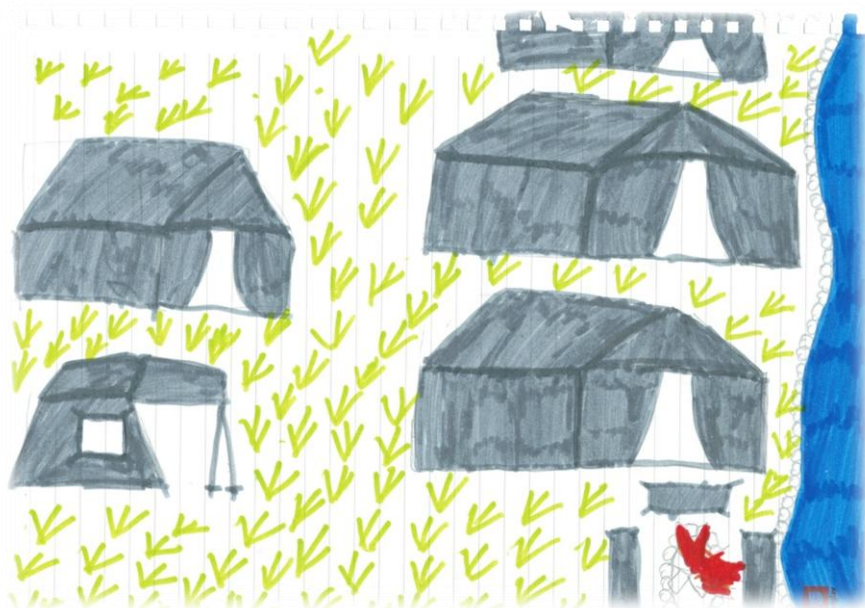
Ob izbiri tretjega člana komisije:
»Yes! Na to sem čakal že celo življenje!«

NAŠ TABOR

Super tabor

Tabor stoji na zelo lepem prostoru v Podvolovljeku. Tabor obdaja potok Lučka Bela, ki je super za ohladitev telesa ob tej grozni vročini. Zelo blizu je tudi gozd, ki zelo prav pride takrat, ko je treba nabrati drva za večerni kres. Blizu je tudi kmetija. Njen gospodar in njegova dva psa nas večkrat obišejo. Čez most je travnik, kjer je odbojgarsko igrišče, na katerem preganjamo dolgčas. Da je tega čim manj, pa poskrbijo vodniki, ki nas razigrajo z zanimivimi igrami kot tudi prečudovitimi pohodi. Nove kuharice so odlične, saj kuhajo zelo okusno hrano. Šotori so, kot vsako leto, zelo veliki, lahko pa bi bili malo manj preluknjani.

Tim Novak

Anja Čretnik

MI GREMO PA V HRIBE ...

Prvi dan smo pohajkovali po bližnji okolici tabornega prostora.

NEDELJA, 8. 7. 2012

LEPENATKA IN ROGATEC

Lepenatka

V nedeljo, 8. 7. 2012, smo se že ob sedmi uri odpravili na Lepenatko. Šli smo mimo Repovega slapa, ki smo si ga ogledali že prejšnji dan. Pot smo nadaljevali po gozdu. Morali smo hoditi počasi in previdno, saj je bila pot nevarna in strma. Da se nismo preveč izmučili, smo imeli tudi nekaj postankov. Ko smo prišli na vrh Lepenatke, smo ugotovili, da ni žigov. Malico smo imeli v koči malo niže pod vrhom. Bila je zelo okusna. Ko smo pojedli, smo odšli mimo krav. Sredi poti pa nas je pričakal kombi. Ta pohod je bil zelo zanimiv in lep.

Kravatni vozli

Eva Gorenjak

ODPRAVA ROGATEC

Rogatec, na pogled zanimiv vrh, ki nam je na poti pokazal svoje zobe. Za bolj zanimivo in ne tako težko turo so poskrbele zanimive dogodivščine. Najprej je za to poskrbelo pomanjkanje vode (nekateri udeleženci so namreč menili, da je pol litra vode dovolj ...). Nato je sledila prava reševalna akcija, saj je enemu izmed udeležencev zdrsnilo po bregu in smo ga morali rešiti z vrvjo. Na koncu pa nas je razveselila novica, da nam ni potrebno iti peš vse do doline. Tura je bila zanimiva, z določenimi mučnimi trenutki brez vode. Ampak na vrhu smo ugotovili, da je bil ves trud poplačan s prekrasnim razgledom.

Prusikovi vozli

Padec

Ko smo šli z Rogatca, se mi je pod nogami vdrlo, zdrsnilo sem in sem padel. Ko sem se peljal po hribi navzdol, sem se obrnil (ne vem kako) ter se nekako ustavil. Potem so me prišli rešit z vrvjo in me potegnili ven. Z mano so ravnali, kot da bi preživel padec v prepad.

Domen Rosenstein

DVODNEVNA TURA (10.-11. 7. 2012)

TOREK: Robanov kot–Molička planina–Ojstrica–Korošica

SREDA: Korošica–Konj–Velika planina

DVODNEVNA TURA

V torek smo se veliki planinčki odpravili na dvodnevno turo. Pohod smo začeli v Robanovem kotu, do koder smo se pripeljali s kombiji. Robanov kot se imenuje po gospodu Robanu, ki je tam živel v bivaku in pisal. Na radiu je vodil tudi svojo oddajo o hribih. To se mi je zdelo zelo fascinantno. Na kmetiji, kjer so imeli pujsse, smo malo počili, nato pa se začeli vzpenjati proti Molički planini. Tam smo imeli malico. Pot smo nadaljevali po Kocbekovi poti na Ojstrico. Na vrhu smo se slikali, nato pa se brž podali do Korošice, saj so nas začeli preganjati temni oblaki. Vstopili smo v Kocbekovo kočo, nato pa je začelo močno deževati. Popoldne smo si krajšali z igranjem kart in družabnih iger. Vodniki so medtem »skočili« še na Lučkega dedca, saj je dež že pojenjal, tako da smo si tudi večerjo, v družbi nagajivih mladih ovčk, privoščili kar pred kočo. Po nevihtni noči smo se zbudili v deževno jutro. Po zajtrku smo počakali, da se je vreme izboljšalo, kar pa je bilo kar kmalu. Odpravili smo se proti Presedljaju in Konju, kjer smo bili večino časa vpeti v zajlo. Po malici smo se odpravili proti planini Dol, nato pa nadaljevali proti Veliki planini, kjer smo se za kratek čas ustavili pri Domžalskem domu, nato pa nadaljevali proti Marjaninim njivam. Tam nas je čakal kombi ter nas odpeljal nazaj v tabor.

Neža Mastnak

TOREK, 10. 7. 2012

ROBANOV KOT

POHOD NA ROBANOVO PLANINO

Vstali smo zgodaj. Pred zajtrkom so vodniki zažvižgali na piščalko in vsi smo stekli v zbor. Velikih planincev ni bilo več v taboru, saj so se že zelo zgodaj odpravili na dvodnevni pohod na Ojstrico. Po telovadbi smo pojedli zajtrk. Po zajtrku smo se pripravili na pohod, vodniki pa so nam pregledali nahrbtnike. Najprej smo se peljali s kombiji, nato pa smo začeli hoditi. Med potjo smo videli konje, ki smo jih želeli skoraj vsi pobožati. Kmalu smo prišli do koč, kjer so imeli prašiče. Tam smo imeli malico. Po malici smo dobili veliko energije, zato smo postali zelo razigrani. Tudi vodniki so se igrali. Pohod mi je bil všeč, saj pot ni bila zelo zahtevna.

Katarina Ščurek

Na predavanju iz pokrajine

Renata Mastnak: »Kaj so kraški pojavi?«

Mark:« Pršut!"

SREDA, 11. 7. 2012

VELIKA PLANINA

Velika planina

V sredo zjutraj je zelo deževalo. Že okoli enih ponoči smo šli zapirat okna in umikat stvari na suho. Po jutranji telovadbi in zajtrku smo želeli na turo, vendar je zopet začelo deževati, zato smo počakali, da je nevihta minila. Sledil je zbor, kjer smo si pregledali nahrbtnike in se »napokali« v kombije. Od izhodišča smo jo mahnilo proti Veliki planini. Pot se je kar malo vlekla. Na vrhu smo se srečali z veliko kravami in planšarskimi bajtami. Sledila je malica, ki se je zelo prilegla. Po počitku pa smo se vrnili do kombijev, ki so nas pripeljali nazaj v naš tabor.

Staš Vajdič, Tim Novak, Domen Rosenstein

PETEK, 13. 7. 2012

RADUHA TER DURCE IN PLANINA JAVORJE

Meglina Raduha

V petek smo se veliki planinci odpravili na Raduho. Odhod je bil ob sedmi uri. Peljali smo se do Radušnika. Tam smo začeli hoditi. Hodili smo 15 minut in zaradi slabega (deževnega) vremena smo se ustavili v prelepi planinski koči. Po kozarcu toplega čaja se je tudi vreme izboljšalo, zato smo nadaljevali našo pot. Na vrhu smo bili v prelepi uri. Malico smo imeli pod vrhom, ker je bilo na Raduhi zelo mrzlo, razgled pa je bil zelo meglen. V dolino smo hodili 3 ure in se ustavili na neki planini. Nato pa smo pot nadaljevali do Luč, od koder smo se odpeljali s kombiji.

Gašper Škornik

IZLET NA DURCE

Pot na Durce je bila strma, posuta s kamni. Na začetku je bilo dolgočasno, potem pa smo prišli v meglo. Kmalu za tem smo bili na vrhu. Na vrhu je še posebej izstopala skala, na kateri je bil majhen Aljažev stolp. Zatem smo šli še na planino Javorje, kjer mi je bilo spet zelo všeč, saj je bilo veliko megle. Od tam pa smo se podali do kombijev, ki so nas odpeljali nazaj v tabor.

Nika Škornik

ORIENTACIJA

Čisto posebna orientacija

Letos se je naša orientacija razlikovala od prejšnjih let. Nismo imeli zemljevida, ampak zgodbico o planinskem junaku Mariu. Na drevesih smo imeli vprašanja in odgovore. Pravilni odgovor nas je vodil v pravo smer. Na poti nas je čakalo veliko presenečenj. Prvo presenečenje je bil Kekec, ki smo mu morali zapeti Kekčevo pesem. Nato smo pot nadaljevali do pajka, pri katerem smo se ujeli v mrežo. Nato pa smo prišli do orla, pri katerem smo zgradili možica. Nato smo pot nadaljevali v zelo strnjeni skupini. Na poti sta nas prestrašila dva razbojnika in nas zvezala z vrvjo. Na koncu naše poti smo morali opraviti še vprašanja iz prve pomoči. Celotni bičevi skupini je bila orientacija zelo zelo všeč. Nihče si ni mislil, da bomo zmagali, ampak smo!

Bičevi vozli

LEPENATKA IN ROGATEC

Tekmovanje za Lepenatko in Rogatca

Na taboru se vsako leto iskrijo tudi ljubezenske iskrice. Tako je bilo tudi letos. Vodstvo je to seveda opazilo, zato so pripravili tekmovanje za Lepenatko in Rogatca. S Kajo sva se prijavila le za šalo, vendar pa sva od sedmih parov na koncu zmagala, saj so nama naloge ležale. Prvo mesto sva delila še s Kajo in Žanom. Naloge so bile štiri: izdelovali smo čepice ter pastirske palice, zaigrali na kravje zvonce, pokazali svojo usklajenost pri oblačenju planinske opreme in na koncu odgovorili še na nekaj vprašanj. Naloge niso bile preveč težke, pravijo pa, da sva se najbolje odrezala pri petju ter igranju na kravje zvonce. To ni nič čudnega, saj ima Kaja izreden posluh. :)

Janez Palčnik

VROČA ČEBULA

Nova zanimiva igrica

Zvečer smo se dobili pri kresu in izvedeli smo, kako se igra igrica vroča čebula. Igra se tako, da nekdo igra na instrument (kitaro), udeleženci igre pa imajo v rokah palico ter z njo naredijo krog, nato pa palico podajo naslednjemu. Igra se nadaljuje tako dolgo, dokler igralec instrumenta ne ustavi glasbe. Tisti, ki ima palico v rokah, izžreba listek, na katerem je zapisan izziv. Izzivi pa so na primer: vsakega tretjega poljubi na lice; vsem pokaži Fifi in Cvetličnikov pozdrav; skoči v zrak ipd. Če izziv opraviš dobro, tako da so vsi zadovoljni, se lahko usedeš na svoj prostor. Če pa izziva ne opraviš, moraš ugrizniti v čebulo. Ta igra nama je bila zelo všeč, saj je bila zelo zanimiva ter napeta. Na srečo nobena od naju ni ugriznila v čebulo.

Tatjana in Ana

GLUPA ČUPA

Tradicija živi naprej

»Glupa čupa je že tradicionalen dogodek na taboru. Potekal je tudi letos. Sodelovalo je šest udeležencev. Udeleženci so pokazali veliko zanimivih čup in tudi oblek, kjer je najbolj izstopal Staš. Prireditev sta vodili zelo izvirni, zabavni ter polni energije Fifi in Cvetličniki, ki sta nas naučili tudi svoj unikatni pozdrav, ki nas je spremljal skozi cel teden. Prvo mesto sta si po finalnem nastopu delila Nika in Jan. Z nami pa je že velika zmagovalka Nika.

Nika kako si se pripravljala na svoj nastop?«

»Na Glupo čupo sem se pripravljala v jedilnici. Frizirala me je Kristina Kavčič. Na vrhu glave mi je naredila palmo. Ko mi je uredila frizuro, me je poškopila z lakom. Tekmovanje se je začelo in po boju z Janom sem zmagala jaz!«

Jakob Škornik in Nika Škornik

PLANINEC MARIO

Naš tabor je vseskozi opazoval skrivnostni planinec Mario in naš taborni teden tudi zelo zaznamoval. Spremljal nas je že na orientaciji, nato pa nas razgrel v svoji veliki igri zbiranja cekinov.

Podaljševalni vozli

PLANINSKI KRST

Kot vsako leto smo tudi na letošnjem taboru krstili in uradno sprejeli medse planince, ki so se prvič udeležili našega planinskega tabora. Ta je letos potekal v Zgornji Savinjski, in sicer v Podvolovljeku pri Lučah. Letos sta se ga udeležili le dve planinski društvi, PD Slivnica pri Celju in PD Dramlje, tako je bilo tudi krščencev malo manj. Ampak to nas sploh ni oviralo pri izvedbi enega boljših krstov v zadnjem letu na našem taboru. Krst smo vodili bodoči planinski voditelji Neža Mastnak, Jakob Škornik in Janez Palčnik. Planinske krščence, ki jih je bilo letos 17, smo razdelili v dve skupini. Eno je prevzel Jakob, drugo pa jaz, program pa je povezovala Neža. Cilj letošnjega krsta je bil zbrati čim manj krstnih udarcev. Začetna kvota je bila pet udarcev, z dobro opravljenimi nalogami pa so si jih lahko naši »zelenci« zbili tudi do le dveh udarcev. Tako so se lotili teoretičnih vprašanj, npr.: »Kaj je najboljši del ture?« (MALICA!), manjkale pa niso niti praktične naloge, ki so občinstvo dodobra nasmejale.

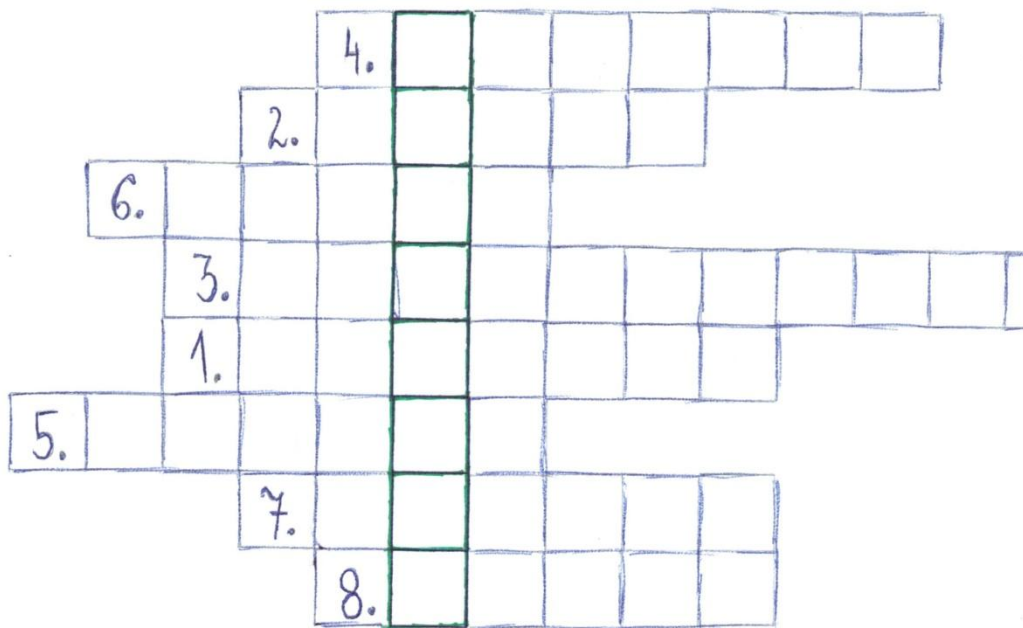
Po tekmovanju je sledila planinska prisega, nato pa krst, ki ga je izvedel vodja planinskega tabora Silvo Užmah. Novopečeni planinci so se lahko odločali med tankim in debelim prusekom, po krstu pa so krščenci dobili tudi medalje, ki jih bodo poleg bolečih ritk spominjale na njihov prvi planinski tabor.

Janez Palčnik

PLANINSKA KRIŽANKA

1. Najvišji vrh Slovenije.
2. S čim si pomagamo v hribih pri plezanju?
3. S čim se moramo namazati predenj začnemo pohod?
4. Kako se imenuje najdlje zavarovana gorska roža v Sloveniji?
5. Prigrizek, ki ti v hribih da energijo. Je majhno in okusno.
6. Kje planinec najpogosteje dobi žulje? Na ...
7. Pripomoček, katerega pritrdimo na čevlje, da lažje hodimo po snegu.
8. Krampu podobna planinska oprema.

ŠTRIKI Z ROLET

PEKARNA MIŠ MAŠ

ODA MIŠIM (himna)

- ① Jaz sem super miška,
kdo me ne pozna.
Po šotoru iščem,
če kekse kdo ima.
Ham, ham, ham, politanke
že imam.
Ham, ham, ham, nič vam jih nedam.
- ② V šotoru prvem
vodniki so vsi.
Hočejo me ujeti,
tud' silvo me lovi.
Hi, hi, hi, men' se pa smeji.
Hi, hi, hi, nihče me ne ulovi.
- ③ V šotoru drugem
dobro se mastim.
Prav tako v tretjem
ful za jest dobim.
Ham, ham, ham, poln trebuh 'mam.
Ham, ham, ham, ne vem, kam
naj še dam.
- ④ Sonce že zahaja,
spat gredo vsi.
A v MIŠ MAŠ šotoru
nekaj se godi.
Uf, že vem, še gor
pogledat grem.
Ali lahk' tam tud'
kaj pojem.
- ⑤ Pa poglej ga zlomka,
tu dva fanta sta.
Srh me spreletava,
ker en lopato ima.
O, my god, zdaj se moram
zbrat'.
O, my god, zgrabi me za vrat.
- ⑥ Tu se naša zgodba
žalostno konča.
Naša super miška je
k bogecu odšla.
Fajn, fajn, fajn, ena miš
je manj.
Fajn, fajn, fajn, ena miš je
manj.
- ⑦ To smo mi planinci, pozite se nas!
Če nam mir kalite, mi gremo na vas.
He, he, he, to je nauk za vse.
He, he, he, stran se spravite.

MIŠJA IZNAJDLJIVOST

Nekoč sta dve miški padli v posodo s smetano. Prva se je vdala in umrla, druga pa je začela mahati s tačkami. S tem je začela stepati smetano, ko pa jo je stepla v maslo, je splezala ven.

Kavbojski vozli

TI TI TI TI TI TI TI TI MOJA ROŽICA...

Zvesti smo ostali tudi glasbi, saj smo zapeli ob tabornem ognju, zaplesali ob zvokih harmonike in se preizkusili tudi v kovanju rim.

UDELEŽENCI

V Podvolovljeku smo

in radi hodimo.

Zelo se zabavamo,

ker mi planinci smo.

Kuhar'ce ne jezijo se,

ker kuhanje jim užitek je.

Mirko rad se smeji,

ko o svojih otroških lumparijah govori.

Silvo rad se jezi,

ker Iskra resen ni.

Roman štrike 'ma

in z njimi se rad pobaha.

Dohtarca skrbi za nas,

če je treba nam povije vsak las.

MV-ji zakon so,

saj se radi hecajo

Vodniki na pohodih resni so,

saj do zdrsa je že prišlo.

Tu se pesmica konča,

saj Nuša nas je klicala.

(Podaljševalni in ambulantni)

Divji korenčki

Nekoč je krompir skočil iz lonca, oprtal si je nahrbtnik in šel v planine. Tam je videl veliko zanimivosti: krave, paradižnike, jabolka ... Srečal pa je tudi rock band Divji korenčki, ki jim je manjkal vokalist. Z njimi se je takoj spoprijateljil in sprejel njihovo prošnjo, da bi postal novi pevec. Največji korenček je igral bobne, tisti z najbolj bujnim zelenjem bas, korenček s štirimi rokami dve kitari, za mikrofona pa je poprijel krompir. Svoj prvi koncert so imeli na Lepenatki, ker pa so tako znoreli množico, so imeli možnost igrati tudi na Rogatcu. Tam pa so jih videli tudi mladi planinci iz Slivnice pri Celju in Dramelj, ki so taborili v dolini. Ker je bil band res tako noro dober, so jih povabili v svoj tabor. Gostovat so prišli ravno tisti dan, ko je potekalo tekmovanje v glupi čupi. Vse je potekalo super, dokler ni band postajal vse bolj izčrpan in izžet. Ko so se med odmorom spogledali – zdaj že čisto brez energije –, so ugotovili, da jih je ogenj izsušil do zadnje kapljice. Hoteli so pobegniti, a njihovo stanje sta opazili tudi kuharici, ki ju je takrat končno nehala skrbeti vprašanje, kaj bodo planinci jedli naslednji dan za kosilo: ZELENJAVNO JUHO. Čeprav je juha postala prava simfonija, naslednji dan planinci kljub utrujajoči turi niso bili zelo lačni in zato je veliko kosila romalo v pomije. Tako so planinci naredili uslugo mišim, ki imajo poleg čokolade rade tudi ostanke. Naslednje leto so na mestih, kjer so se zadrževale te miške, pognale cvetlice. Na začetku se je zdelo, da so nenavadne, kaj kmalu pa je postalo jasno, da so to potomci tega rock banda. Tako je bil krog zelenjavne simfonije sklenjen, njihove pesmi pa živijo še danes.

OSMICE

Mladinske voditeljice so ponoči preganjale miši iz svojega šotora.

Mirko v sosednjem šotoru: »Ugasnite radio!«

Ker dekleta ne utihnejo, Mirko to še nekajkrat ponovi.

Zjutraj.

Mirko: »Silvo, dekleta so ponoči delala galamo. Daj jih umiri.«

Nuša: »Mirko, kaj se pritožujete! Saj smo tudi me ponoči poslušale vašo postajo!«

IGRE BREZ MEJA...

IGRE BREZ MEJA									
IGRA	SMETI	POLIGON	STRANKE	VODA	OBEŠANJE MAJICE	SAROVI MARALE	VHETNOJUDO	ŠTEFLO TOČK	HEMION
DIXIJI Z OKUSOM	1	4	4	2	JOLI 3-2 6	2	2	21	2
TIGRČKI	2	3	JOLI 3-2 6	4	4	3	1	23	1
MIŠKE	4	2	2	1	2	1	JOLI 2-4 8	20	3
ŠTRIKI OD RILETE	3	1	1	3	1	4	JOLI 1-3 6	19	4

Članke zbrala in glasilo uredila: Patricija Palčnik

Jezikovno pregledala: Nina Gradič Planko